

★
— Ἡ παράσταση τοῦ κ. Βεάκη.

Γιὰ ἓνα βράδν ἀνοίξε μέσα στὴν ἐρημία, ἡ αὐλαία τοῦ ἀληθινοῦ θεάτρον γιὰ τὸ γιορτασμὸ τῆς τριακονταετηρίδας τοῦ κ. Αἰμιλίου Βεάκη, μὲ τὴν τρίπρακτὴ κομεντὶ « ἡ Καρδιά δὲν γερονᾶ » τοῦ Jules Lemaitre καὶ τὸ μονόπρακτο δράμα « ἡ Ζουμπιρὶ » τοῦ Porto-Riche. Ἐβλεπε κανένας τὴ λυσσασμένη δίψα τοῦ κοινοῦ ποῦ εἶχε μῆνες νὰ δῇ θέατρο καὶ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπικροτήσῃ τὴ μακρὰ καὶ σοβαρὴ καλλιτεχνικὴ σταδιοδρομία τοῦ Βεάκη, ποῦ τὸ δυνατὸ ταλέντο του ἐκέρδισεν ὀλοκληρωτικὰ τὴν ἐπιτυχία. Τὰ πυκνὰ κύματα τοῦ κόσμου, ποῦ μὲ τρόπο σπάνιο συνέρρευσαν τὸ βράδν αὐτὸ, ἦταν μιὰ συγκινητικὴ καὶ ἀκλόνητὴ ἀπόδειξη.

« Ἡ καρδιά δὲν γερονᾶ » εἶναι μιὰ δραματικὴ κομεντὶ λεπτότατα ψυχολογημένη. Σ' αὐτὴν ὁ κ. Βεάκης, στὸ ρόλο τοῦ ζωγράφου Μαρές, ἦταν ἀνυπέρβλητος καὶ δίπλα του στεκότανε ἀπόλυτα ἱκανοποιητικὴ ἡ κυρία Ἀνθὴ Μηλιάδου στὸ ρόλο τῆς Κας Μαρές. Ἀρκετὰ καλὰ ἐπίσης ἡ ἀπόδοση τῆς κυρίας Ἀντιγόνης Κροντηρᾶ (Ἰουλία) καὶ τοῦ κ. Παλαιολόγου (Γκαρνοτῆ). Ὁ ρόλος τοῦ γιοῦ τοῦ Μαρές πολὺ δυσβάσταχτος γιὰ τὸν κ. Ρόη ὡς ψυχολογικὴ καὶ ὡς φραστικὴ ἐκτέλεση. Ἀκολούθησε τὸ μονόπρακτο « Ζουμπιρὶ », καὶ ἄλλοτε παιγμένο ἐδῶ, ὅπου ἡ κυρία Κυβέλη παρουσιάστηκε ὅλο κέφι, νειῶτα καὶ φινέτσα.